

Es Busqueret se queixa

UN (ALTRE) ERROR: LA DESFETA DELS PARCS DE LLEVANT I CALA D'HORT

Joan Mayol

Sabíeu que Es Vedrà i totes les illes del ponent d'Eivissa són privats? Idò sí: les grans colònies de falcó marí, de gavina roja i de virot (la baldrija mallorquina) deixaran de ser Parc i Reserva Natural perquè un ministre de Medi Ambient ho va prometre, i ara demostra tenir paraula... per això! També la gavina roja, al Parc de Llevant, ha tengut la mala idea d'anar a establir la colònia sense demanar permís a uns àrabs que són propietaris del Cap des Freu. Idò... fora protecció!

Aquests són sols dos exemples de l'esperpèntica situació que portarà a terme la majoria PP-UM al Parlament, quan el mes de desembre aprovi el projecte de llei de Pressuposts de la Comunitat Autònoma que ha presentat el govern. Per primera vegada a la història, de les Balears, d'Espanya i crec que del Mon, un govern desprotegeix mils d'hectàrees, per una promesa electoral forassenyada, que es va fer després d'un procés vergonyós, basat en falsedats, pel qual es va encalenticir l'opinió pública contra un govern progressista amb l'excusa dels parcs. Aquests es presentaren com expolia-

cions de la propietat, com un abús autoritari i contrari a la gent, substituint el diàleg amb la demagògia. Quina vergonya!

S'ha d'insistir en senyalar que els parcs són, en una societat moderna, una infraestructura d'interès públic, un instrument per garantir el futur d'espais naturals en bon estat, perquè la societat té el dret i l'obligació de deixar a futures generacions el més valuós del seu patrimoni natural; i que els parcs són també un instrument per fer l'activitat econòmica d'aquests territoris compatible amb la conservació. És absurd pensar que els valors naturals sols estan en propietats públiques, i que l'activitat econòmica que s'ha d'harmonitzar amb la natura no és pròpia de propietats privades.

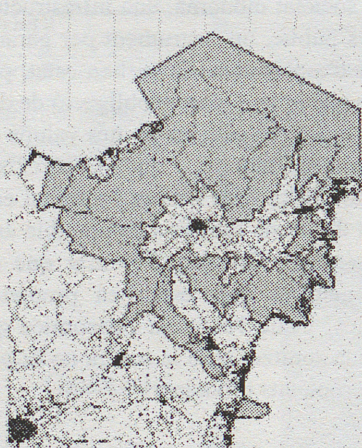
El disbarat sols té una explicació: els responsables no creuen que els parcs siguin un tema d'interès general. Qualsevol actuació del govern ha de tenir l'interès general per sobre de l'interès privat, i no s'ha de posar per davant els interessos particulars dels públics. Òbviament, qualsevol dret privat s'ha de respectar, i així ho preveu la llei. Si cal imposar limitacions, s'han de compen-

sar. Però en el cas dels parcs, això és excepcional: la major part dels drets privats, es respecten, i la reglamentació inclou també compensacions i avantatges per als propietaris. Quin esforç s'ha fet per explicar-les? S'ha considerat la possibilitat de millorar-les, de pactar-les amb propietaris, abans de limitar-se a desfer els parcs?

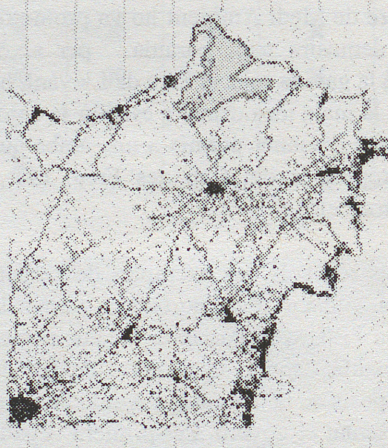
Els "principis" que apliquen el PP i UM condueixen a un absurd encara més gran: com que és impossible convèncer la fauna i la flora de valor conservacionista a concentrar-se en les finques públiques, s'hauran de fer públiques totes aquelles finques que mereixen la conservació; és a dir, s'haurien d'expropiar!

Recordem que fins i tot un President tant

poc sensible a la protecció com va ser el Sr Cañellas, va declarar els parcs de s'Albufera, Mondragó o Es Grau, aquests darrers bàsicament sobre propietats privades. Semblava que les noves generacions conservadores, amb un nivell cultural i una preparació acadèmica majors, haurien d'haver estat més modernes, i posar en pràctica polítiques de conservació de la natura més ambicioses i més decidides. Resulta al contrari, en lloc de avançar, retrocedeixen, en lloc de fer, desfan! Jo no sé si n'estan enpagallits, però és ben cert que molts d'illencs sentim la vergonya de tenir el primer govern de la història del món occidental que torna arrera legislació de protecció de la natura!

Ambit actual del Parc Natural de la Península de Llevant

Proposta del nou parc